

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

29. listopadu 2017*

„Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Autorské právo a práva s ním související – Směrnice 2001/29/ES – Článek 5 odst. 2 písm. b) – Výjimka pro soukromé rozmnožování – Článek 3 odst. 1 – Sdělování veřejnosti – Specifická technologie – Poskytování služby umožňující pořizovat bez svolení autora rozmnoženiny děl chráněných autorským právem nahráváním videozáznamů do *cloudu* (*cloud computing*) – Aktivní zásah poskytovatele služby při vyhotovení uvedeného záznamu“

Ve věci C-265/16,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Tribunale di Torino (soud v Turíně, Itálie) ze dne 4. května 2016, došlým Soudnímu dvoru dne 12. května 2016, v řízení

VCAST Limited

proti

RTI SpA,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení L. Bay Larsen, předseda senátu, J. Malenovský (zpravodaj), M. Safjan, D. Šváby a M. Vilaras, soudci,

generální advokát: M. Szpunar,

vedoucí soudní kanceláře: R. Schiano, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 29. března 2017,

s ohledem na vyjádření předložená:

- Za VCAST Limited E. Belisariem, F. G. Titou, M. Ciurcinou a G. Scorzou, avvocati,
- za RTI SpA S. Previtim, G. Rossim, V. Colaroccem, F. Leprim, a A. La Rosou, avvocati,
- za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s G. Galluzzo a R. Guizzi, avvocati dello Stato,
- za francouzskou vládu D. Colasem a D. Segoinem, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: italština.

- za portugalskou vládu L. Inez Fernandesem, M. Figueiredem a T. Rendasem, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi L. Malferrarim a J. Samnadda, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 7. září 2017,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. 2001, L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230), zejména jejího čl. 5 odst. 2 písm. b), dále směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (Úř. věst. 2000, L 178, s. 1; Zvl. vyd. 13/25, s. 399) a Smlouvy o FEU.
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi VCAST Limited a RTI SpA, ve kterém jde o to, zda je legální poskytovat zákazníkům společnosti VCAST systém nahrávání videozáznamů televizních pořadů do *cloudu*, zejména pořadů přenášených společnostmi RTI.

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice 2000/31

- 3 Článek 3 odst. 2 směrnice 2000/31 stanoví:
„Členské státy nemohou z důvodů spadajících do koordinované oblasti omezovat volný pohyb služeb informační společnosti z jiného členského státu.“
- 4 Článek 3 odst. 3 směrnice 2000/31 stanoví, že se mimo jiné čl. 3 odst. 2 této směrnice neuplatní v oblastech uvedených v její příloze, která se týká zejména autorského práva a práv příbuzných autorskému právu.

Směrnice 2001/29

- 5 Bod 1 odůvodnění směrnice 2001/29 zní:
„Smlouva stanoví vytvoření vnitřního trhu a zavedení systému zabraňujícího narušování hospodářské soutěže na vnitřním trhu. Harmonizace právních předpisů členských států týkajících se autorského práva a práv s ním souvisejících přispívá k dosažení těchto cílů.“
- 6 Bod 23 odůvodnění této směrnice zní:
„Tato směrnice by měla pokračovat v harmonizaci práva autora na sdělování veřejnosti. Tímto právem by se v širokém smyslu mělo rozumět veškeré sdělování veřejnosti nepřítomné v místě, ze kterého sdělování vychází. Toto právo by mělo zahrnovat jakékoli sdělování nebo přenos díla pro veřejnost po drátě nebo bezdrátově, včetně vysílání. Toto právo by nemělo zahrnovat žádné jiné úkony.“

7 Článek 2 uvedené směrnice stanoví:

„Členské státy stanoví výlučné právo udělit svolení nebo zakázat přímé nebo nepřímé, dočasné nebo trvalé rozmnožování jakýmkoliv prostředky a v jakékoliv formě, vcelku nebo po částech:

- a) pro autory v případě jejich děl;
- b) pro výkonné umělce v případě záznamů jejich výkonů;
- c) pro výrobce zvukových záznamů v případě jejich zvukových záznamů;
- d) pro výrobce [producenty] prvotních záznamů filmů ve vztahu k originálům a rozmnoženinám jejich filmů;
- e) pro vysílací organizace v případě záznamu jejich vysílání, ať už po drátě nebo bezdrátově, včetně vysílání pomocí kabelu nebo družice.“

8 Článek 3 odst. 1 směrnice 2001/29 stanoví:

„Členské státy poskytnou autorům výlučné právo udělit svolení nebo zakázat jakékoliv sdělení jejich děl veřejnosti po drátě nebo bezdrátově včetně zpřístupnění jejich děl veřejnosti takovým způsobem, že každý jednotlivec ze strany veřejnosti má k těmto dílům přístup z místa a v době, které si zvolí.“

9 Článek 5 odst. 2 písm. b) této směrnice stanoví:

„Členské státy mohou stanovit výjimky nebo omezení práva na rozmnožování podle článku 2 v těchto případech:

[...]

- b) u jakýchkoliv rozmnoženin na jakémkoliv nosiči vytvořených fyzickou osobou pro soukromé užití a pro účely, které nejsou přímo ani nepřímo komerční, a to za podmínky, že nositelé práv získají spravedlivou odměnu, která, pokud jde o dotyčné dílo nebo předmět ochrany, bere ohled na použití nebo nepoužití technologických prostředků uvedených v článku 6.“

10 Článek 5 odst. 5 uvedené směrnice stanoví:

„Výjimky a omezení stanovené v odstavcích 1, 2, 3 a 4 mohou být použity pouze ve zvláštních případech, které nejsou v rozporu s běžným způsobem užití díla nebo jiného předmětu ochrany a nejsou jimi nepřiměřeně dotčeny oprávněné zájmy nositele práv.“

Italské právo

- 11 Článek 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29 byl do italského práva proveden prostřednictvím článku 71 *sexies* legge n. 633 – Protezione del diritto d'autore e di altri diritti connessi al suo esercizio (zákon č. 633, o ochraně autorských práv a práv souvisejících s jejich výkonem), ze dne 22. dubna 1941, ve znění účinném v době rozhodné z hlediska skutečnosti v původním řízení (dále jen „autorský zákon“). Tento článek 71*sexies*, který je zařazen v oddíle II tohoto zákona, nadepsaném „Soukromé rozmnožování pro soukromé užití“, stanoví:

„1. Je dovoleno soukromé rozmnožování zvukových a obrazových záznamů na jakýkoli nosič, prováděné fyzickou osobou výlučně k osobnímu užití, neziskově a pro účely, které nejsou přímo ani nepřímo komerční, při respektování technologických prostředků uvedených v článku 102*quater*.“

2. Rozmnožování podle odstavce 1 nemohou provádět třetí osoby. Poskytování služeb, jejichž cílem je umožnit fyzické osobě pořizování rozmnoženin zvukových a obrazových záznamů pro osobní užití představuje činnost rozmnožování, na kterou se vztahují ustanovení článků 13, 72, 78*bis*, 79 a 80.

[...]"

12 Článek 71*septies* autorského zákona stanoví:

„1. Autoři a výrobci zvukových záznamů, jakož i původní výrobci audiovizuálních děl, výkonní umělci a výrobci obrazových záznamů a jejich právní nástupci mají nárok na náhradu za soukromé rozmnožování zvukových a obrazových záznamů uvedené v článku 71*sexies*. V případě zařízení určených výlučně pro analogové nebo digitální pořizování zvukových nebo obrazových záznamů je tato náhrada tvořena podílem z ceny, kterou koncový nabyvatel zaplatil maloobchodnímu prodejci, a tento podíl se v případě víceúčelových zařízení vypočte z ceny zařízení majícího rovnocenné vlastnosti jako vnitřní součást určená k pořizování záznamu, a není-li to možné, z pevné částky za každé zařízení. V případě nosičů zvukových a obrazových záznamů, jako jsou analogové nosiče, digitální nosiče, pevné nebo přenosné paměti určené k pořizování zvukového nebo obrazového záznamu je náhrada tvořena částkou úměrnou nahrávací kapacitě těchto nosičů. Pro systémy videozáznamu na dálku platí náhradu podle tohoto odstavce osoba, která poskytuje službu, a tato náhrada je úměrná odměně získané za poskytnutí služby.

2. Náhradu podle odstavce 1 stanoví v souladu s právními předpisy Společenství a vždy s ohledem na práva na rozmnožování vyhláška Ministro per i beni e le attività culturali [ministr kultury a kulturního dědictví], která bude přijata do 31. prosince 2009, na základě stanoviska výboru uvedeného v článku 190 a obchodních sdružení, která zastupují nejvíce výrobců zařízení a nosičů uvedených v odstavci 1. Při stanovení náhrady je třeba vzít v úvahu, zda jsou, či nejsou uplatňovány technologické prostředky uvedené v článku 102*quater*, a rozdílný vliv digitálního rozmnožování v porovnání s analogovým rozmnožováním. Vyhláška se aktualizuje každé tři roky.

[...]"

13 Článek 102*quater* autorského zákona stanoví:

„1. Nositelé autorských práv a práv s nimi souvisejících, jakož i práva podle čl. 102*bis* odst. 3 mohou na chráněná díla a jiné předměty ochrany uplatňovat účinné ochranné technologické prostředky, jež zahrnují jakoukoli technologii, zařízení nebo součást, které jsou při své obvyklé funkci určeny k tomu, aby úkonům, ke kterým nositelé práv neudělili svolení, zabráňovaly nebo takové úkony omezovaly.

2. Ochranné technologické prostředky se považují za účinné, pokud je použití díla nebo jiného předmětu ochrany kontrolováno nositeli práv uplatněním přístupového systému nebo ochranného procesu, jako je šifrování, kódování nebo jiná úprava díla nebo jiného předmětu ochrany, nebo je-li toto užívání omezeno mechanismem kontroly rozmnožování, který dosahuje cíle ochrany.

3. Tímto článkem není dotčeno uplatňování ustanovení o počítačových programech uvedených v hlavě I kapitole IV části VI.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

14 VCAST je společností podle anglického práva, která poskytuje vlastním zákazníkům na internetu systém nahrávání videozáznamů z pozemního vysílání italských televizních společností, včetně vysílání společnosti RTI, do *cloudového* úložiště.

- 15 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že v praxi si uživatel vybere určitý pořad na internetové stránce VCAST, na které jsou uvedeny všechny programy televizních kanálů zahrnutých do služby poskytované touto společností. Uživatel může označit buď konkrétní pořad, nebo časový interval. Systém spravovaný společností VCAST následně zachytí televizní signál s pomocí vlastních antén a nahraje vybraný časový interval vysílání do *cloudového* úložiště určeného uživatelem. Toto úložiště dat si uživatel kupuje od jiného poskytovatele.
- 16 Společnost VCAST podala proti RTI žalobu k senátu specializovanému na podnikové právo při Tribunale di Torino (soud v Turíně, Itálie), kterou se domáhala, aby určil, že je její činnost v souladu s právem.
- 17 V průběhu řízení uvedený soud usnesením o předběžném opatření ze dne 30. října 2015 částečně vyhověl návrhu společnosti RTI na předběžné opatření a společnosti VCAST v podstatě zakázal pokračovat v její činnosti.
- 18 Vzhledem k tomu, že řešení sporu v původním řízení zčásti závisí podle Tribunale di Torino (soud v Turíně) na výkladu unijního práva, zejména čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29, rozhodl se přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Je vnitrostátní právní úprava, která podnikatelskému subjektu zakazuje, aby jednotlivcům poskytoval službu umožňující pořizovat soukromé rozmnoženiny děl chráněných autorským právem nahráváním videozáznamů na dálku technikou zvanou *cloud computing*, a to prostřednictvím jeho aktivního zásahu při vyhotovování záznamu a bez svolení nositele práv, slučitelná s unijním právem, zejména s čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice [2001/29] (jakož i se směrnicí [2000/31] a se zakládající Smlouvou)?
- 2) Je vnitrostátní právní úprava, která podnikatelskému subjektu dovoluje, aby jednotlivcům poskytoval službu umožňující pořizovat soukromé rozmnoženiny děl chráněných autorským právem nahráváním videozáznamů na dálku technikou zvanou *cloud computing*, i když to zahrnuje jeho aktivní zásah při vyhotovování záznamu, a to i v případě, že neexistuje svolení nositele práv, za paušální odměnu pro nositele práv, což v zásadě znamená režim povinné licence, slučitelná s unijním právem, zejména s čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice [2001/29] (jakož i se směrnicí [2000/31] a se zakládající Smlouvou?“

K předběžným otázkám

Úvodní poznámky

- 19 Z žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vyplývá, že předkládající soud přijal usnesení o předběžném opatření, jímž stanovil dočasný zákaz činnosti provozované společností VCAST.
- 20 Za tohoto stavu položil předkládající soud Soudnímu dvoru dvě otázky týkající se této činnosti, přičemž vycházel ze dvou navzájem protichůdných hypotéz, z nichž jedna předpokládá, že vnitrostátní právní úprava uvedenou činnost zakazuje, a druhá, že ji naopak dovoluje.
- 21 Z těchto úvah lze tedy vyvodit, že není jisté, zda právní úprava, o níž jde ve věci v původním řízení, takovou činnost skutečně zakazuje.
- 22 Za těchto podmínek a za účelem poskytnutí užitečné odpovědi předkládajícímu soudu odpoví Soudní dvůr na tyto dvě otázky společně, přičemž bude vycházet z hypotézy, že taková činnost, o jakou jde ve věci v původním řízení, je vnitrostátní právní úpravou dovolena.

- 23 Dále je třeba konstatovat, že se předkládající soud táže Soudního dvora na soulad vnitrostátní právní úpravy, o kterou jde ve věci v původním řízení, s unijním právem nejen s poukazem na směrnici 2001/29, zejména její čl. 5 odst. 2 písm. b), nýbrž také na směrnici 2000/31 a na „zakládající Smlouvu“.
- 24 V tomto ohledu je třeba uvést – jak učinil generální advokát v bodě 19 svého stanoviska – že ustanovením směrnice 2000/31, které by mohlo být v daném případě relevantní, je její čl. 3 odst. 2, který členským státům zakazuje omezovat volný pohyb služeb informační společnosti z jiného členského státu. Podle čl. 3 odst. 3 uvedené směrnice jsou však z oblasti působnosti tohoto zákazu vyňata zejména omezení vyplývající z ochrany autorského práva a práv příbuzných.
- 25 Z toho plyne, že v takové věci, jako je věc v původním řízení, která se týká autorského práva a výjimek z něj, se ustanovení směrnice 2000/31 nepoužijí.
- 26 V rozsahu, v němž se položené otázky týkají „Smlouvy“, je třeba připomenout, že v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora platí, že je-li určitá otázka upravena harmonizovaným způsobem předpisů na úrovni Unie, musí být veškerá vnitrostátní opatření, která se k ní vztahují, posuzována vzhledem k ustanovením takových harmonizačních opatření (viz zejména rozsudky ze dne 13. prosince 2001, DaimlerChrysler, C-324/99, EU:C:2001:682, bod 32, ze dne 24. ledna 2008, Roby Profumi, C-257/06, EU:C:2008:35, bod 14, a ze dne 1. října 2009, HSBC Holdings a Vidacos Nominees, C-569/07, EU:C:2009:594, bod 26).
- 27 Přitom je třeba poukázat na to, že jedním z cílů směrnice 2001/29 je – jak vyplývá z bodu 1 jejího odůvodnění – harmonizace právních předpisů členských států týkajících se autorského práva a práv s ním souvisejících, aby se přispělo k dosažení cíle spočívajícího ve vytvoření vnitřního trhu.
- 28 Není proto důvodné zabývat se položenými otázkami z hlediska Smlouvy o FEU.
- 29 Za těchto podmínek je třeba vycházet z toho, že podstatou otázek předkládajícího soudu je, zda směrnice 2001/29, zejména její čl. 5 odst. 2 písm. b), brání vnitrostátní právní úpravě, která podnikatelskému subjektu dovoluje poskytovat jednotlivcům bez svolení nositele práv službu umožňující pořizovat soukromé rozmnoženiny děl chráněných autorským právem nahráváním videozáznamů na dálku do *cloudu* s pomocí výpočetního systému a při aktivním zásahu do vyhotovování záznamů.

Odpověď Soudního dvora

- 30 Podle čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29 mohou členské státy stanovit výjimky z práva na rozmnožování nebo toto právo omezit u rozmnoženin na jakémkoliv nosiči vytvořených fyzickou osobou pro soukromé užití a pro účely, které nejsou přímo ani nepřímo komerční.
- 31 Dále čl. 5 odst. 5 této směrnice stanoví, že výjimky a omezení stanovené zejména v jejím čl. 5 odst. 2 mohou být použity pouze ve zvláštních případech, které nejsou v rozporu s běžným způsobem užití díla nebo jiného předmětu ochrany a nejsou jimi nepřiměřeně dotčeny oprávněné zájmy nositele práv.
- 32 Pokud jde o čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29, je třeba nejprve připomenout, že v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora musejí ustanovení směrnice odchylující se od obecné zásady zavedené toutéž směrnicí podléhat striktnímu výkladu (rozsudek ze dne 10. dubna 2014, ACI Adam a další, C-435/12, EU:C:2014:254, bod 22 a citovaná judikatura). Z toho vyplývá, že tímto způsobem musí být vykládán i uvedený čl. 5 odst. 2 písm. b).

- 33 Soudní dvůr rovněž určil, že zhotovení rozmnoženiny fyzickou osobou pro soukromé užití musí být považováno za úkon, který může dotyčnému nositeli práv způsobit újmu, je-li pořizována, aniž bylo předem vyžádáno svolení tohoto nositele (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. října 2010, Padawan, C-467/08, EU:C:2010:620, body 44 až 46).
- 34 Soudní dvůr dále uvedl, že čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29 sice musí být chápán v tom smyslu, že výjimka pro soukromé rozmnožování nositeli práv zakazuje dovolávat se svého výlučného práva udělit svolení s rozmnožováním nebo je zakázat ve vztahu k osobám, které pořizují soukromé rozmnoženiny jeho děl, avšak nesmí být chápán v tom smyslu, že nad toto výslovně stanovené omezení ukládá nositeli autorského práva povinnost strpět porušování svých práv, které může být spojeno s pořizováním soukromých rozmnoženin (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. dubna 2014, ACI Adam a další, C-435/12, EU:C:2014:254, bod 31).
- 35 Z judikatury konečně vyplývá, že pro uplatnění čl. 5 odst. 2 písm. b) není nezbytné, aby dotyčné fyzické osoby vlastnily vybavení, přístroje či nosiče pro rozmnožování. Může jim být také třetí osobou poskytnuta rozmnožovací služba, která je nezbytným faktickým předpokladem pro to, aby si tyto fyzické osoby mohly pořizovat soukromé rozmnoženiny (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. října 2010, Padawan, C-467/08, EU:C:2010:620, bod 48).
- 36 To, zda taková služba, jako je služba ve věci v původním řízení, jejíž relevantní znaky jsou upřesněny v bodech 14 a 15 tohoto rozsudku, spadá pod čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29, je třeba ověřit ve světle shora uvedené judikatury.
- 37 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že poskytovatel této služby nejenže zajišťuje pořizování rozmnoženin, ale navíc poskytuje za účelem jejich pořízení přístup k pořadům některých televizních kanálů, které lze nahrávat na dálku. Výběr pořadů, které mají být nahrány, tedy přísluší jednotlivým zákazníkům.
- 38 V tomto smyslu plní služba, o níž jde ve věci v původním řízení, dvojí funkci, jež spočívá v tom, že je zajišťováno pořizování rozmnoženin a zároveň zpřístupnění děl a předmětů, kterých se tato služba týká.
- 39 Přitom je třeba uvést, že výjimka pro soukromé rozmnožování sice znamená, že se nositel práv v případě pořizování soukromých rozmnoženin fyzickými osobami za podmínek stanovených v čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29 povinně zdrží výkonu svého výlučného práva udělit k němu svolení nebo je zakázat, nicméně požadavek na striktní výklad této výjimky znamená, že tento nositel práv nebude zbaven svého práva zakázat přístup k dílům či předmětům, z nichž chtějí tyto osoby pořídit soukromé rozmnoženiny, nebo k němu udělit svolení.
- 40 Z článku 3 směrnice 2001/29 totiž vyplývá, že veškeré sdělování veřejnosti, včetně zpřístupňování díla nebo předmětu ochrany, musí podléhat svolení nositele práv, přičemž se rozumí – jak vyplývá z bodu 23 odůvodnění této směrnice – že právo na sdělování děl veřejnosti musí být chápáno v širokém smyslu tak, že zahrnuje jakékoli sdělování nebo přenos díla pro veřejnost po drátě nebo bezdrátově, včetně vysílání.
- 41 V tomto ohledu již Soudní dvůr určil, že pojem „sdělování veřejnosti“ zahrnuje dva kumulativní prvky, a sice „sdělování“ díla a sdělování tohoto díla „veřejnosti“ (rozsudek ze dne 31. května 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, bod 37).
- 42 Po tomto upřesnění je třeba zaprvé k pojmu „sdělování“ zdůraznit, že zahrnuje jakékoli zprostředkování chráněných děl bez ohledu na použitý technický prostředek nebo technologický proces (rozsudek ze dne 31. května 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, bod 38).

- 43 Kromě toho platí, že ke každému přenosu nebo dalšímu přenosu díla za použití specifické technologie je v zásadě nutné individuální svolení autora dotčeného díla (rozsudek ze dne 31. května 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, bod 39).
- 44 Zadruhé, aby situace spadala pod pojem „sdělování veřejnosti“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29, je ještě třeba, aby – jak bylo připomenuto v bodě 41 tohoto rozsudku – byla chráněná díla skutečně sdělena „veřejnosti“ (rozsudek ze dne 31. května 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, bod 40).
- 45 Z judikatury Soudního dvora v tomto ohledu vyplývá, že se pojem „veřejnost“ týká blíže neurčeného počtu potenciálních diváků či posluchačů a kromě toho vyžaduje dosti vysoký počet osob (rozsudek ze dne 31. května 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, bod 41).
- 46 V projednávané věci poskytovatel služeb, o něž jde ve věci v původním řízení, nahrává vysílání a zpřístupňuje je svým zákazníkům prostřednictvím internetu.
- 47 Zprv je patrné, že soubor osob, na které tento poskytovatel cílí, tvoří „veřejnost“ ve smyslu judikatury uvedené v bodě 45 tohoto rozsudku.
- 48 Zadruhé je třeba uvést, že původní přenos prováděný vysílacím subjektem a přenos prováděný poskytovatelem služeb, o něž jde ve věci v původním řízení, jsou uskutečňovány za specifických technologických podmínek, odlišným způsobem přenosu děl a každý z nich je určen vlastnímu publiku (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. března 2013, ITV Broadcasting a další, C-607/11, EU:C:2013:147, bod 39).
- 49 Každý z těchto přenosů tedy představuje odlišné sdělování veřejnosti, a ke každému z nich tedy musí dotyční nositelé práv udělit svolení.
- 50 Za těchto podmínek již není třeba se dále zabývat tím, zda jde v obou těchto případech sdělování o stejnou cílovou veřejnost, nebo zda případně veřejnost, na niž cílí poskytovatel služeb, o něž jde ve věci v původním řízení, je novou veřejností (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. března 2013, ITV Broadcasting a další, C-607/11, EU:C:2013:147, bod 39).
- 51 Z toho plyne, že bez svolení uděleného nositelem práv hrozí, že uskutečňování rozmnoženin děl prostřednictvím takové služby, jako je služba ve věci v původním řízení, bude porušovat práva tohoto nositele.
- 52 Takováto služba dálkového nahrávání tedy nemůže spadat pod čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29.
- 53 Za těchto podmínek již není důvodné ověřovat dodržení podmínek stanovených v čl. 5 odst. 5 uvedené směrnice.
- 54 Vzhledem ke všem předchozím úvahám je třeba na položené otázky odpovědět tak, že směrnice 2001/29, zejména její čl. 5 odst. 2 písm. b), brání vnitrostátní právní úpravě, která podnikatelskému subjektu dovolu je poskytovat jednotlivcům bez svolení nositele práv službu umožňující pořizovat soukromé rozmnoženiny děl chráněných autorským právem nahráváním videozáznamů na dálku do *cloudu* s pomocí výpočetního systému a při aktivním zásahu do vyhotovování záznamů.

K nákladům řízení

- 55 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti, zejména její čl. 5 odst. 2 písm. b), musí být vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která podnikatelskému subjektu dovoluje poskytovat jednotlivcům bez svolení nositele práv službu umožňující pořizovat soukromé rozmnoženiny děl chráněných autorským právem nahráváním videozáznamů na dálku do *cloudu* s pomocí výpočetního systému a při aktivním zásahu do vyhotovování záznamů.

Podpisy.